

Tema: Bog nas prihvata
Tekst: Dela Apostolska 9,26-28

Aca D. 15.11.2020.

Deveto poglavlje Dela odnosi se na Savlovo obraćenje. On susreće Isusa na putu za Damask. Svi znamo priču Savlovog obraćenja. Savle postaje hrišćanin i odmah počinje da propoveda o Hristu. Zatim doživljava neprilike sa Judejima i beži iz grada. Dolazi u Jerusalim kako bi se pridružio učenicima. Ali, i tu dolazi do problema. Naime, svi vrlo dobro znamo ko je bio Savle. On je bio veliki neprijatelj crkve. Ubijao je hrišćane i smatrao da čini dobro delo. Zamislite situaciju da nama sada u naše crkvene prostorije za vreme bogoslužjenja uđe osoba za koju svi znamo da nije dobronamerna prema hrišćanima. Gledajući sa strane celu situaciju u Jerusalimu, možemo da kažemo da su oni nepravедno postupili. Pavle je već počeo da propoveda i čak je pobegao iz Damaska zbog toga što je postao hrišćanin. Ali, ako se vratimo na našu hipotezu i kažemo da neko ko nije dobrodošao je ušao u našu crkvu, da li bismo i mi odreagovali kao učenici?

Verujem da su mnogi od nas čuli onu priču o neuglednom mladiću koji je došao u crkvu i seo na pod tu kod prvih redova, jer nije bilo mesta u klupama. U celoj zajednici se osetila nelagodnost. Ljudi su možda posmatrali svaki pokret toga mladića. Vrlo verovatno je bilo i negodovanja zato što je došao tako obučen ili neobrijan ili neočešljan itd.

Koji je Božiji plan? Skoro svi znamo najpoznatiji stih Novog zaveta, ili smo ga bar više od jednog puta čuli u našem životu, a to je da je Bog dao svog jedinorodnog Sina da svako ko u njega poveruje ima život večni. Bog želi da svi poverujemo u njega. On je zbog toga i dao svog Sina. Čovek sam ne može stići do Boga. Potreban mu je neko ko bi mu rekao šta je Bog učinio. Čak i Bibliju je čovek pisao pomoću Duha Svetog, i to je alat do spoznavanja Istine. Čoveku je potreban Bog, ali isto tako mu je potreban i drugi čovek da bi saznao što više o Bogu. Zato je nama potrebna zajednica. Mi u njoj možemo uvideti kakav je Bog: pun ljubavi, strpljenja, saosećajnosti i drugih vrlina; ali i kakav Bog nije: nestrpljiv, dosadan, osvetoljubiv... Ali, čoveku je potrebna zajednica i zbog podrške. Često kao ljudi padnemo, učinimo nešto što i sami znamo da nije prava stvar, ali tu smo s ljudima koji treba da nas prihvate takve kakvi jesmo, jer nas kao takve prihvata Bog. **Nikada nismo nedostojni Njega** niti zajednice, jer zajednica nije skup ljudi koji su savršeni, već ljudi koji su grešni i koji trebaju Spasitelja.

Na jednom kampu radili smo ovaj tekst i izgovarali reči tako što bi umesto reči „svet“ rekli naše ime i umesto „svako“ stavili ime. To me lično mnogo pogodilo. Otkrilo mi je Božiju ljubav na drugačiji način, mnogo prisniji i dublji. Bog nas voli, on je sve učinio za nas. Zašto mi to isto ne bismo učinili i drugima?

Varnava je osoba koja je prepoznala Pavlovu promenu. Zauzeo se za Pavla i govorio apostolima o njegovom obraćenju. Koliko bi nas bilo spremnih da pomognemo osobi koja je učinila nešto zbog čega drugi smatraju da nije dostojna Boga? Bog je upotrebio Varnavu kako bi svi prihvatili Pavla kojeg je Bog već prihvatio. Nemojte da se prevarite. Bog prihvata druge ljude više i brže nego što mi to činimo.

(Dela 11,22-23) Vrlo je važno pomenuti da je Varnava nakon svega toga otišao u Antiohiju kako bi tamo video šta se dešava. Antiohija je bila pod rimskom vlašću. Tu nisu živeli samo Judeji već i mnogi drugi narodi. Većina ljudi su bili neznabošci, ili pagani, ili neobrezani. Ovo je vrlo važno pomenuti, jer je vrlo bitno za ono što se dešava nakon toga.

(Dela 15,1-30) Pavle i Varnava su putovali i govorili o Hristu gde god su bili. Ali, onda se dešava nešto veoma važno. Nastao je veliki problem između hrišćana Judeja i hrišćana pagana. Hrišćani Judeji tvrdili su da oni koji postaju hrišćani moraju da budu obrezani, kako bi se znala njihova pripadnost. Velike svađe su nastale. Stoga su apostoli odlučili da naprave sabor u Jerusalimu. Tamo Pavle i Varnava odlaze kako bi pričali o

svom iskustvu. Vidimo da i ovde Varnava staje na stranu onih koji su neprihvaćeni. On zagovara i deli svoje iskustvo o neobrezanima. Sabor odlučuje da nema potrebe da neobrezani prihvate zakone kojih su se držali Judeji, već da je dovoljno ako prate ono što su oni njima namenili u poslanici.

(Dela 15,37-39) Nedugo zatim, dešava se slična stvar. Dolazi do velike svađe između Varnave i Pavle zbog Jovana Marka. Naime Pavle je smatrao da oni koji su odustali od vere kad je bilo teško, nemaju pravo da se ponovo vrate. Jovan Marko je bio Varnavin rođak, ali verujem da nije samo to bio razlog zbog kojeg se Varnava zauzeo za Jovana Marka. Naime on je u njemu, kao i u Pavlu kao i u paganima, video potencijal. Bog je Varnavi dao talenat da uvidi tuđe talente. Varnava prihvata one koji su bili „loši“, neobrazani i one koji su odustali. Varnava ima veliko srce.

Varnava je snažan Božiji čovek (vidimo da su ga nazvali Zevsom u Listri, Dela 14,12. Naime, to je bilo zato što je u ono vreme kružila priča o tome kako su se Zevs i Hermes (otac bog i njegov glasnik) prurušili u smrtnike i posetili jedno selo u Frigiji. Pitali su hiljade ljudi za prenočište, ali ih niko nije ugostio do siromašnog para Bankida i Filemona. Jedino je ovaj siromašni par bio sačuvan od stradanja toga sela. Pavla i Varnavu su pomešali sa ovom legendom stoga su odlučili da im prinesu žrtve. Pavle i Varnava su to zaustavili. Varnava je dao sve što je imao nakon što je prodao njivu (Dela 4,37). On se zalagao za one koje su bili autsajderi. On je ulagao u druge onda kada niko to nije činio. On je veoma bitan kada je u pitanju širenje evanđelja. Šteta je što nemamo više o ovom čoveku, ali i ono kratko što imamo o njemu je dovoljno da bismo shvatili šta Bog želi da nam poruči kroz život tog svog čoveka. Očigledno je da je on bio na visokom položaju u crkvi, jer on dovodi Pavla do apostola. On je poslan u Antiohiju da izvidi situaciju, on je jedan od onih koji govori na saboru, njegovo svedočenje je bilo vrlo važno. Da nije bilo Varnave, ko zna da li bismo danas uopšte i imali Pavlove poslanice i ko zna kakvog bi zakona morali da se pridržavamo?

Koliko je osoba u Bibliji kao što je Varnava? Još jedna osoba u Bibliji je slična njemu, tačnije Varnava je sličan toj osobi. Varnava je propovedao o toj osobi i davao joj slavu. Isus je jedini taj koji je prihvatao ljude, kakvi god oni bili: bludnice, carinici, gubavci, ribari itd. On je slika Bog živoga. Ako je Isus takav bio na zemlji, nema sumnje da je Otac na nebesima isti takav. Jer, Sin je bio tu da bi pokazao kakav je Otac. A ako su i Otac i Sin takvi, onda je i Sveti Duh takav. Bog prihvata čoveka takvog kakav on jeste. Bog je tu da bi čoveku pomogao u procesu hrišćanskog odrastanja. Ali, tu su i drugi hrišćani. Lako je sagrašiti, teško je kajati se, još teže je oprostiti sebi, ali najteže je prihvatiti drugog, bar meni je tako. Ali, Bog nam je dao sebe kao savršen primer. On savršen prihvata nas nesavršene, kako mi nesavršeni možemo da ne prihvatimo iste takve?

Mladić koji je sedeo na podu crkve možda nije bio ni svestan pogleda. Stariji čovek, možda i starešina crkve, ustao je i polako se približio tom mladiću. Svi su očekivali da će reći mladiću da ustane i da ode, jer nema dovoljno mesta, a nije pristojno da se sedi na podu. Stariji čovek je seo kraj njega. Takve starešine mi trebamo, takve propovednike mi trebamo, takve članove mi trebamo. Uz Božiju pomoć takvi mi možemo biti. Nek je Njemu večna slava za ono što je učinio! Amin

Pitanja:

1. Kako možemo biti sličniji Varnavi, ili kako možemo biti sličniji samom Hristu?
2. Da li si ti nekada nekog prihvatio ko je bio odbačen? Ili da li je neko tebe prihvatio kad si bio odbačen? Ohrabrimo jedni druge tako što ćemo ispričati naše svedočanstvo.
3. Zašto nam je teško da prihvatimo druge ljude koji su isto tako grešni kao i mi?